

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 163**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Om du g' hade Kontrasmunderat bref hade du nog haft det dig till möten i Göteborg, men nu har jag i stället att tala om hur festligt vi i går firade Keungen. Det var verkligen en sådant där firning, som inte kan vara fullig inför Vår Herras. För det fönto fingo skolläraren lot och det är ju oerhördt till stor glädje, för det andra så var det bjödning för flera hundra fattiga på stadens bekostnad och landshöfdingens gamla manna hade denna tillräckliga bjudning för 100 gamla gummor.

Så på eftermiddagen var det gudstjänst och jag och många andra värdsligt sitta, som eljest g' gå i kyrka vara där. Det var förstås ingenting, men det var heller ^{värst} glädligt. Sedan hade vi illuminationer, här i palatset först och främst med sex ljus i kvarns fönster. Det var riktigt festligt. Elektriskt ljus brände vi och för flera kronor Keungen till ära. Sist hade vi fackeltåg af skolbarn med musik och sång och tal från rådhuset här niostert. Om du hade varit här, så hade du nog varit djupare än eljest, att du bodde i det finaste huset i stan. Min personlighet är troppa upp på det det nog också, ty han kan ha Pl. 3 och därmed om med alla möbler ända till 4. Då han sist hade läddat åt sig med molar och byråbänkar hade han mig till sist till lyftig ro.

Tack för 2 bref och ett kort. Det låter så utmärkt och jag är riktigt glad på dina vägnar. Om du nu börjar med melankoli, så du kommer hem till Göteborg så tror jag sannoligen att det är nämningens fel. Det är bestämt något gale med den. Såsom jag netts dig under alla dessa år har du haft mycket sorg och oro alltid, men ditt lycka har i alla fall varit betydligt bättre och bättre. Att gå

i tung olystehet mellan efter mellan, det har aldrig va-
rit för mig och jag tror alltså, att det beror på
något lokalt.

Pärmland tyckes vara mig förunderligt likt. Jag
tycker mycket om det där lifvet men på afstund
jag har neto för mycket af det. Den folkkarakteren,
när passade mig när den utmärkte, där kunde
jag mig bland landsmän. Men naturligtvis får man
måna gåt som post betraktad att vara född i Värmland.
Gugge Rose förstås har mycket ironi, som låg under Gösta
Berling. Jag trodde, då jag skref den, att öfverstrif-
na där skulle bli betraktade som humor, men att
hur lifvet tröst på allvar och det var förstås kokens
lycka.

På Tisdag var jag till landskapstingens på vint och
blef mottagen af en af systernar. Klun sade att de
hade funderat på att tjuda mig, men nu hade de anta-
git att ni hellre ville slippa. Jag sade att vi hade gär-
na velat båda två. De hade ganska bra i sin-
nen många gamla madragimöbler och obe-
skrifligt porslän och fint. Det gick mycket öfver.

Min tid har jag eljest mest användat till besök af
ning och sedan du för mig afsändt tretton stycken
bref stora och små. Det är ju gott att ha detta gjordt.

Just nu kom ett bref från den lille Wöhlin, att han ej
får rum med min novell i andra häftet. Om din vän-
nen har naturligtvis intet — jag undrar hvar de
nu nummer två och i fjärde eller femte. Klun
tyckte minnt att legenden var bra.

Mamma och Gerda tackar för bref och kort. Vi äro
alla glada af att ha haft dig ibland oss. Jag vaknar
att ibland och undrar hvar de finna efter som jag
ej hör till dig från afbalkningen.

Tidig är det kallt och solskin och rätt kallt, eljest fint
den alla dagar — Din Selma —